

טיב הקהילה

יודא
ב' מרחשון תשפ"ד
 זמני הרלקת הגרות ומרצ"ש
4:13 הרה"נ
5:25 מוצש"ק
6:04 ר"ת
 סוף זמן קריאת שמע ותפילה
9:04 סו"ת א' | **7:54**
9:34 סו"ת ב' | **8:40**
הזמנים לפי שיעון חורף
 גליון מס':
700

יו"ל ע"י קהילת שבת בית ד'

בנשיאות מורנו ורבנו הרה"צ

רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

טיב הפרשה

יעשה לאיש אשר יתן מלחמו לעני, וכיון שכולם ראו ולא יחו נחשב הדבר כאילו הם עצמם היו שותפים בדבר.

וכן רואים גם בדברי רש"י בהמשך פרשתו (להלן יט, ד) שגם הנסיון האחרון שניסו את אנשי סדום צידפו את אלו שלא מחו לפורעניות בסבתה, וכלשון רש"י על הכתוב 'ואנשי העיר אנשי סדום נסבו על הבית... כל העם מקצה וז"ל:

'שאיין אחד מהם מוחה בידם' וכפי שמפרש שם השפתי חכמים' את כוונת רש"י, שאי אפשר לומר שהכוונה שכל בני העיר הופיעו תחת דלתו של ביתו של לוט, אלא בהכרח שכולם ידעו על דבר המחאה הנעשית שמה, ולא מיחו על כך, ועל כן הטילו על כולם את דבר האשמה.

על כן בלמדינו רש"י זו מוטל עלינו להתעורר להיות זהיר בחובת המחאה באם רואה שחבירו דש באחת מן המצוות, כי כל ישראל ערבים זה לזה, ורק אם ימחה בידי המזלזל במצוות ימלט את נפשו ואת נפש זולתו מן הפורעניות.

והנה במעשיהם הרעים של סדום ודאי היו צריכים תיכף למחות כי אי אפשר כלל לומר שמעשיהם של אלו לא נעשו בזדון. אולם באיש ישראל כשרואים אותו מזלזל באחת המצוות, צריכים אנו מתחילה לתלות ששוגג הוא בדבר, ועל כן תחילה עלינו להודיעו שאסור, ויהיה זה מתוך דברי חיבה, כי אם יפתח מיד בחיצי ביקורת אז קרוב לוודאי שיהיה מאלו הבאים לתקן ונמצאו מקלקלים, שמה יביט עליו הלה בעין רעה ויגדירו כמי שאוהב להטיל דופי באחרים, וכלל לא ישיגו בדבריו. ומלבד זאת ייתכן שלפעמים ישנה באיוולתו רק כדי להכעיס את המעורר, ולגלות לפניו שאינו מתפעל מדבריו הקשים.

ואפשר שדבריי אלו מפורשים בגוף הציווי של מצוות תוכחה, בו נאמר (יט, יז) 'הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא, וברש"י שם מפרש שלא ילבין פניו בעת התוכחה, ולדין יש לומר שכיוון הכתוב לומר שלא תהיה התוכחה גורמת רגשי אשמה בלב מקבל התוכחה, כלומר שהמוכיח לא יגדירו כאדם שפל המזלזל במצוות, כי אז לא יקבל הלה את התוכחה, רק זאת תהיה תחושתו שהעומד מולו מגדירו כ'ירא שמים' הטועה בדבר מה.

זהו שאמר רבי אלעזר בן אלעזר בן עזריה (ערכין טז): 'אמר רבי אלעזר בן עזריה: תמינהו אם יש בדור הזה שיוודע להוכיח'. ופירש"י: 'שיוודע להוכיח - דרך כבוד, שלא יהו פניו משתגף, ע"כ.

ודבריי אלו מכוונים לדברי האלשיך הקדוש שפירש על זה הדרך את מאמר הכתוב (משלי ט, ט) 'אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך, שהכתוב מדבר אל המוכיח ואומר לו: בבואך להוכיח את זולתך 'אל תוכח לץ' - לא תתן לפניו את ההרגשה שהגך מגדירו ללץ' ועל כן הגך מוכיחו, 'פן ישנאך' - שמה כתוצאה מכך תתעורר עליך שנאה ולא יקבל את התוכחה, אלא 'הוכח לחכם' - תן לו את ההרגשה שהגך מוכיח לחכם, כי חשוב הוא בעיניך כחכם וירא אלקים ואז זה 'זיאהבך' - עוד יוסיף לך אהבה וירצה להמשיך לשמוע ממך דברי מוסר ותוכחה.

אָרְדָה נָא וְאָרָא
הַכְצַעְתָּהּ (י"ת כ"א)

ופירש"י: ורבותינו דרשו הכצעקתה צעקת ריבה אחת שהרגוה מיתה משונה על שנתנה מזון לעני, כמפורש בחלק (סנהדרין קט:):

...

לשון הגמרא שם כך הוא: 'הויא התיא רביא - [היתה נערה] דהות קא מפאק ריפתא לעניא בחצבא - [שהוציאה פת לעני בתוך כדה כשיצאה לשאוב מים] איגלאי מלתא - [התגלה הדבר] שפיוה דובשא ואוקמוה על איגו שורא - [סכו אותה בדבש והעמידוהו על גג החומה]. אתא זיבורי ואכלוה - [הוא דבורים ואכלוה]. והיינו דכתיב: 'זיאהבך' זעקת סדום ועמורה כי רבה, ואמר רב יהודה אמר רב: על עסקי ריבה, ע"כ לשון הגמרא שם.

מעשה זו אכן מבטא וממחיש אכזריות שאין לה אח ורע, אך למעשה לא הוצרכו כל בני סדום לעשותה, ומן הסתם לא עסקו בזה כי אם איזה אנשים, ולמה אם כן יגזרו גזירת כליה על כל בני סדום?

עוד יש להבין למה נחתם גזר דינם על מעשה רשעות זה דוקא הרי חז"ל מספרים עוד מעשים נוראים וחמורים שעשו בני סדום, והמה אינם נופלים בדרגתם מעובדא של ריבה זו, וכגון שהיה מנהגם שבבוא אליהם עני עובר אורח ומבקש מקום ללון, אם היה אותו אדם גבה קומה היו נותנים לפניו מיטה קצרה, והיו משכיבים אותו עליה, והיו חותכים את רגליו היוצאים מן המיטה. ואם היה הוא נמוך קומה היו נותנים לפניו מיטה ארוכה והיו מושכיין את גופו מ' הצדדים כדי להאריך את גופו למידת המיטה, עד שנה נפשו. גם אלו הדברים הם המחשה של רשעות ואכזריות המהבילים על הרעיון, ומה היא העדיפות של העובדא עם הריבה שהיא דוקא גרמה לחתום דינם?

ויש ליישב על פי המבואר בארוכה בגמרא (שבת נה). שנצחה מידת הדין ונגזרה גזירת כליה על הצדיקים שקיימו את כל התורה כולה מאל"ף עד ת"ן, כי לא מיחו בידי עוברי עבירה, וכיון שהיה עליהם למחות ולא מחו תלו את הקולר על צווארם, ונענשו באותו עונש שנענשו הרשעים שעשו את העבירה בפועל, ולא זו בלבד אלא אלו הצדיקים היו התחלה להפורעניות, ומצינו נמי בגמ' (גיטין נה): שגם חורבן בית המקדש בא מחמת שלא מיחו במעשה דקמצא ובר קמצא.

והסיבה לכל זה הוא כי בכח המחאה לעורר את החוטא ותוצאה מכך יחדול מדעתו, וכיון שיש ביכולתו לעכב את החטא ואינו מעכב הרי זה כאילו עשאו בפועל.

על פי האמור יש לומר, שאנשי סדום אכן היו רעים וחטאים, וכל אחד היו לו מידות מושחתות ומגוננות משלו, אך כל עוד שעשו כל אחד את מעשיו בביתם בצניעה לא צידף הקב"ה מעשיו של זה למעשיו של זה, וכל אחד מצד רשעותו היה מחויב בעונש פרטי משלו, אך העובדא עם הריבה היתה בחוצות העיר מעל החומה, ועשו זאת בכוונה תחילה כדי שכולם יראו וידעו שככה

טיב המערכת

תודה לך ד'!

בשבח והודיה להש"ת מוגש לפניכם זה עתה הגליון ה 1700 ואנו שידועים את מיעוט ערכנו עומדים ותוהים במה זכינו, אכן זכות עצומה נפלה בחלקנו להיות מסמיעי קול התורה, קול ד', הקול המביא את דבר ד' אל העם כפי שאנו מקבלים מסודרו ורבונו שליט"א מודה דרכנו וכפי שקיבל הוא מרבותיו והם מרבותיהם למעלה בקודש, ובה שזכינו שכבר יוצא הן באנגלית והן באידיש, והן בלשון הקודש, ועוד זאת זכינו שבסופה של כל שנה נתקבצו ובאו כל הגליונות לכדי ספר היוצא לאור מדי שנה, ובה שכבר ידוע דבר קבלתו ברבים הרואים לעצמם זכות וחובה כאחד להחזיק ספרים אלו בבתיהם, וכל זאת בזכות מי?

בפרשתנו למדנו על המלאכים אותם מלאכים שבאו תחילה לאברהם אבינו ואח"כ הלכו להפוך את סדום בתחילה אמרו 'משחיתים אנחנו את המקום הזה, אבל כבר בבוקר שאח"כ נאלצו הם להודות 'כי לא אוכל עשות דבר עד בואך שמה, ורש"י הק מפרש זה עונשן של מלאכים על שאמרו 'כי משחיתים אנחנו, ותלו הדבר בעצמן, לפיכך לא זו משם עד שהחזקו לומר שאין הדבר ברשותך, ואם אצל המלאכים כן, על אחת כמה וכמה אצלנו בני אדם קרוצי חומר שאין לנו לתלות בעצמנו.

סיפר נכדו של החפץ חיים זיע"א שהחפץ חיים היה מתבודד מדי ערב בעליית הגג ולעת זקנתו שמעו אותו, וכך היה אומר: 'זיבוננו של עולם נתת לי את המשנה ברורה, נתת לי את השמידת הלשון, את החפץ חיים, ומה אני נותן לך? ואם החפץ חיים הבין שאת ספריו הקדושים הוא קיבל במתנה מהבורא, אנתנו בטוחים שכל מה שיש בידינו וכל מה שזכינו הוא מתנת חינוך מהבורא יתברך.

תודתנו לבורא כל העולמים שבתו בנו להיות ממזכי הרבים ותפילתנו שנוכה להמשיך ולהיות שלוחים להביא את דבר ד' לעמו ישראל, תוך שמירה על מסורת אבותינו ורבותינו הק, בדרך הטהורה, ולוואי ונזכה להיות ממבשרי הגאולה השלימה בקרוב, ממש, אמן.

ניתן לשמוע את שיחותיו של מורנו ורבנו שליט"א • במספר מיוחד וישיב
באידיש: 073-2951321 • בלשון הקודש: 073-2951320

טיב
ההודעות

עדכוני קבלת קהל 0534-100024

הלימוד קודם התפילה

ב. אפילו ללמוד אסור משיגיע זמן תפילה, דאיכא למיחש דלמא מטריד בגירסא ויעבור זמן קריאת שמע ותפילה, והיינו מי שרגיל להתפלל בבית מדרשו, והיינו ביחידות ואינו רגיל לילך לבית הכנסת. (ש"ע סי' פ"ט ס"ז ומ"ב סק"ג.)

ג. ואפילו יש לו שיעור קבוע מה שלומד, דליכא למיחש כ"כ שמה ימשך בלימוד, דהרי יגמר מה שצריך ללמוד ויפסיק אפ"ה אסור. (מ"ב סק"ג.)

ד. והאיסור ללמוד היינו משעלה עמוד השחר, אבל קודם לזה מותר אפילו להתחיל ללמוד, וכשהתחיל ממילא שוב אינו פוסק, אם לא שירא שיעבור הזמן. (מ"ב סק"ג.)

ה. ויש מקילין להתחיל ללמוד לכתחילה אפילו אחר שעלה עמוד השחר, כל זמן שלא הגיע הזמן סמוך לנץ שראוי להתפלל בו לכתחילה. (מ"ב סק"ג.)

ו. אבל אם כבר התחיל ללמוד, אפילו אחר שהגיע הזמן, שוב אינו פוסק, אם ישאר לו שהות אח"כ להתפלל בזמן תפילה. (מ"ב סק"ג.)

ז. אך קריאת שמע י"א דצריך להפסיק ולקרונה כיון שהתחיל אחר שכבר הגיע זמנה ויש מקילין גם בזה, אם לא שירא שיעבור הזמן. (מ"ב סק"ג.)

ח. מי שהוא נמצא בדרך, או דר בישוב שאין בו מניין אפילו בקיץ, אף על גב שמצוה להתפלל בשעה שהציבור מתפלל, מ"מ כיון שאסור ללמוד קודם שמתפלל, מוטב שיתפלל תיכף כדי שלא יבטל מלימודו. (מ"ב סק"ג.)

ט. ובזמן הזה דעוברי דרכים על פי רוב אינם לומדים תורה בדרך, והיה מותר שימיתנו על זמן שהציבור מתפלל, מ"מ כיון שנמשך מזה שעוברים זמן קריאת שמע, ולפעמים גם זמן תפילה, לכן יזהרו שתיכף בקומם קודם שיעסקו בשום דבר יתפללו, ומכ"ש דבקהילות גדולות, ששם מתפללין תיכף כשהאיר היום, וא"כ לעולם הוא בשעה שהציבור מתפלל. (מ"ב סק"ג.)

י. ויראה לצמצם בעת שמברך על התפילין שיהיה יכול להכיר את חבריו ברחוק ארבע אמות, שזוהו תחילת זמן חיוב תפילין. (מ"ב סק"ג.)

יא. מי שרגיל לילך להתפלל בבית הכנסת, מותר לו ללמוד גם כשהגיע זמן התפילה. (ס"ז.) ומותר לו ללמוד בביתו עד שעת תפילת הציבור. (ש"ע הרב ס"ז.) דחזקה כשיגיע זמן הילוכו לבית הכנסת שלא יעבור זמן קריאת שמע ותפילה. (לבוש.)

יב. מי שרגיל להתפלל בבית מדרשו ואינו רגיל לילך לבית הכנסת, שאסור לו ללמוד קודם התפילה, אם רגילין הציבור להתאסף אליו בבית המדרש מותר לו ללמוד, דכשיבואו הציבור ודאי יזכורוהו. (מ"ב סק"ג.)

יג. אם אמר לחבירו שאינו לומד באותו שעה, שאם יטרד בגירסא יזכרונו שלא יעביר זמן תפילה, מותר לו ללמוד. (מ"ב סק"ג.)

יד. אם הוא מלמד לאחרים אפילו אם אינו רגיל לילך לבית הכנסת, מותר לו ללמוד, כיון שהשעה עוברת, דזכות הרבים דבר גדול הוא, ואם לא ילמדו עכשיו יבטלו ולא יוכלו ללמוד. (ס"ז.)

טו. וכל זה דוקא אם לא יעבור ע"ז זמן קריאת שמע, אבל אם ירא שמה יעבור הזמן, מחוייב לקרונה מקודם, כיון שכבר הגיע הזמן. (מ"ב סק"ג.)

טז. וי"א דעתה נוהגים ללמוד בכל אופן, כדי שלא יבטלו. (ערוה"ש ס"ז.)

יז. ועצה היעוצה, שלא יבלבלו אותו המחשבות זרות כל כך היא, שילמוד הרבה קודם התפילה משניות גמרא וזוהר על כוונה זו, שעל ידי לימודו יוכל לומר שמע ישראל ה' א' ה' אחד כדת וכנוח, ואם ילמוד על כוונה זו בודאי יזכה להמליך להקב"ה על כל העולמות עליונים ותחתונים, ולזה צריך זריזות גדול שילמוד הרבה, ולא יעבור חס ושלום זמן התפילה. (מאור ושמש בראשית ד"ה ויאמר א' יהי רקיע.)

יח. ללמוד גמרא בחול קודם אור היום הוא בחינת גן עדן התחתון, ובשבת קודם אור היום הוא בחינת גן עדן העליון. (בית אהרן ליקוטים.)

יט. הרוקח כתב תלמיד חכם שביטל תפילה בשביל לימודו, אפילו למד כל היום ולאחרים מעלה עליו כאילו לא למד אותו יום. (באה"ש סק"י.)

כ. לא יקח אדם ילד בחיקו, שמה יטפן את בגדיו, ואם תאמר יכבסם במים אף על פי כן לא ינקם כבתחילה ועוד שמה בעוד שיחפש אחר המים תעבור שעת התפילה או בין כך ובין כך יאמרו קדיש ולא יוכל לענות אמן, או שמה יבכה הילד כאשר ירצה להניחו ויחמול עליו, ולא יחוש על כבוד קונו ולא ילך כלל לבית הכנסת. (מ"ה אות ס"ה בשם ס"ח.)

כא. בערבית אסור לאכול חצי שעה קודם הזמן, אבל ללמוד לכ"ע מותר בסמוך לה ואדרבה מצוה הוא וכמו שאמרו בש"ס, אדם בא מן השדה בערב נכנס לבית הכנסת, אם רגיל לקרות קורא, לשנות שונה, וקורא קריאת שמע ומתפלל, אבל משהגיע זמן ק"ש אסור אף ללמוד כשהוא מתפלל בביתו ביחיד, אמנם אם מתפלל בציבור לית לן למיחש שמה יפשע, ואם אמר לחבירו שאינו לומד שיזכרונו שיתפלל, מותר. (מ"ב סי' ר"ה סק"י ובש"ע שם.)

טיב הבנין - תפילת אברהם אבינו על סדום

בלי הסבר ובלי הגיון, ואמר על כך מן החזון איש זצ"ל שאי אפשר לדעת אף פעם, שמה זה מכח אותם התפילות והדמעות של סבא או סבתא של אותם יהודים, שהורידו דמעות והתפללו על כך, ואף על פי שהיה נראה שלא הועילו התפילות מיד, מכל מקום זה הועיל לדורות הבאים שיחזרו בתשובה:

אברהם אבינו האמין בכך שתפילתו הועילה

ועם דעיון זה אפשר להסביר גם מה שכתוב לאחר שסיים אברהם אבינו את תפילתו על סדום 'ואברהם שב למקומו'. ולכאורה מדוע צריכה התורה לכתוב שאברהם שב למקומו, ולשם מה יש לו להישאר במקום שהתפלל לאחר שסיים את תפילתו. אלא באה התורה ללמד שלא היה לו חלישות הדעת כלל, מכך שראה שלא נענתה תפילתו, אלא הוא שב למקומו והמשיך לעבוד את השם יתברך כרגילו, כי האמין בכל לבו שאין תפילה שחוזרת ריקם, ובודאי תפילתו תישא פירות:

משל למה הרבר דומה

והדובנאד מגיד ביאר זאת על פי משל, לאחד שנכנס לחנות בגדים כדי לקנות חליפה לבג, שואלו המוכר איזה מידה אתה צריך. עונה לו הקונה את מספר המידה, ומיד שמקבל מהמוכר את החליפה, משלם ויוצא מהחנות כשהוא פונה לדרכו. חברו שנכח במקום שואלו בתמיהה כיצד אתה לוקח מיד את החליפה והולך הביתה בקלות ובמהירות שכזו, ואילו כאשר אני קונה חליפה לבני אני מבקש למדוד את האורך והרוחב שוב ושוב ומנסה ממידה זו ואחרת עד שבטוח במאה אחוז שהחליפה מתאימה למידותיו. עונה לו הלה, פשוט מאד, לך יש רק ילד אחד אם זה לא יהיה מתאים לא יהיה לך מה לעשות עם החליפה, ואילו לי ברוך השם בלי עין הרע יש בית מלא בילדים, אז גם אם זה לא יתאים לילד הזה, נשתמש עם זה עבור ילד אחר שאליו הבד כן יתאים:

הסיבה שלשמה נתגלה עתידה של סדום

והנמשל, אמר המגיד, כי כל מה שפעל השם יתברך עם אברהם אבינו היה עבור הדורות הבאים אחריו, ועל כן כשרצה ה' יתברך לשפוך על סדום ועמורה אש וגפרית, אמר 'המכסה אני מאברהם' וגו', ורצה לגלות את אונני אברהם כדי שיתפלל עבורם והגם שהיה ידוע לפניו שתפילתו עליהם לא תועיל, כאשר אין בסדום אפילו עשרה צדיקים שיוכלו להגן על העיר, וכמו שאכן היה לבסוף, עם כל זה לא היו תפילותיו חס ושולום לריק, אלא הכל התקבל ונשמר לזרעו אחריו, וזו בלבד היתה המטרה שלשמה נתגלה הדבר לאברהם אבינו, ולא הצלת העיר כלל:

ובזה יתבאר היטב הפסוקים בפרשה. 'זה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עושה כלומר מה שאני עתיד לעשות עם סדום. ואם תאמר מה תועלת יש להודיעו והלא גם אם יתפלל לא יוכל לפעול בתפילתו. על כן ממשיך הפסוק 'ואברהם היו יהיה לגוי גדול וכי ידעתי למען אשר יצוה את בניו' וכו', כלומר הלא עומד לצאת מאברהם אומה גדולה העתידים ללכת בדרך ולשמור 'דרך ה', על כן גם אם עתה אין תועלת בתפילתו, בודאי תועיל לדורות הבאים, ועבורם כדאי שיתפלל, ולכן אין לכסות ממנו את מה שעתיד לקרות בסדום:

ומכך ניקח כח להתחזק ביתו וביתו עוז בעבודת התפילה לעשות רצונו יתברך, מתוך אמונה שלימה שכל תפילה עולה למעלה עד לפני כסא הכבוד, ונשמעת אצל הקדוש ברוך הוא השומע תפילת כל פה, נזכה בעזרת השם לראות שתפילתנו עושה פירות:

מעשה הצלה נפלא

יש מעשה נורא שיכול לתת חיזוק רב ומלמד עד היכן מגעת כוחה של תפילה. ומעשה שהיה כך היה. היה יהודי באירופה שכאשר פרצה המלחמה הגיע אליו שכן גוי ואמר לו, תקשיב מתחילה פה שואה וחיי היהודים בסכנה, לי יש מרחף ואני מעוניין להחזיק אותך שם עם כל משפחתך עד יעבור זעם. יש לציין שגם הגויים פחדו מהיטלער ימ"ש שלמעשה הרג גם הרבה גויים, וכשרצה להשיג דבר כל שהוא היה יכול לגשת לאדם ולומר לו, אתה יהודי, והיה הורג אותו כדי שיוכל לקחת את רכושך, ולכן הגויים גם כן פחדו ממנו. ובכל זאת אותו הגוי במסירות נפש של ממש העביר בחשאי כל לילה ולילה עוד ילד ועוד ילד לביתו עד שהכניס את כל משפחתו של היהודי בת שנים עשר הנפשות בשלימותה אל תוך ביתו, ולמרות שפחד תמיד וחשב לעצמו, אולי לא הייתי צריך להתחיל עם כל הסיפור הזה, אבל למעשה הוא העביר את כל המשפחה והחזיקם בתוך ביתו כל שנות המלחמה עד לסיומה:

לאחר כלות המלחמה הודה היהודי בכל לבו לגוי על החסד הגדול שעשה עמו ועם משפחתו, ולפני שנפרדו פנה היהודי אל הגוי ושאלו, אולי תוכל בבקשה לומר לי מה ראית לעשות כדבר הזה, בעבור מה סיכנת את חייך בשבילי, בזמן שאתה בכלל גוי, ומה הרווחת מכל הסיפור:

ענה לו הגוי, בבייביל שלנו (להבדיל, בתנ"ך שלהם כביכול) מובא סיפור על אברהם אבינו שרצה להציל את העיר סדום והתפלל ובקש מה, אולי יש חמשים צדיקים בעיר, ארבעים וכו', עד שבקש אולי בזכות עשרה אנשים יזכו כל תושבי העיר להינצל, וחשבתו אם עשרה אנשים יכולים להציל עיר שלמה, בודאי ובודאי שהם יכולים להציל את הבית שלך, לכן החלטתי להכניס אותך עם כל משפחתך לתוך ביתי, כדי שלא אנוק במלחמה נורא נוראת:

התועלת בתפילה על סדום

ודואים מכאן א מוראדיגע דעהרער. מעשה סדום אירע יותר מכשלושת אלפים וחמשים מאות שנה לפני השואה, ומאז שאברהם אבינו התפלל, במשך אלפי השנים הללו, יכול היה להיות לו את ההרגשה שלא קיבלו בשמים את תפילתו והיא לא הועילה, אבל לאחר כשלושת אלפים וחמשים מאות שנה אמר לו הקדוש ברוך הוא הנה שמעתי את תפילתך, ובזכותך אני מציל היום את הנכדים שלך, כי כלנו בני אברהם יצחק ויעקב משפחה שלמה נצלה בזכותך:

מסיפור זה שהוא סיפור אמיתי, אפשר לקבל רגש חזק והתעוררות רבה. וכי מילתא זוטרתי היא, אנו הרי בניו של אברהם אבינו, וממילא כל תפילותיו שהתפלל מעולות עד לדורנו אנו. וכמו כן ניתן לקבל חיזוק גדול לחשיבות של כל תפילה ותפילה שאנו מתפללים, כי אין תפילה שחוזרת ריקם, ובודאי שגם תפילותינו יעשו פירות. וכבר מובא בספרים הקדושים בשם מדרש (מדרש אגדה בראשית מא א) שישנם תפילות שנענות רק לאחר מאה שנים וישנם תפילות שנענות לאחר אלף שנים. אי אפשר לדעת לאיזה הזדמנות השם יתברך שומר את תפילתנו אבל ברור שלבסוף הן נשמעות. וזה חיזוק גדול מאד:

ובאמת לפני המלחמה היה מצב מאד קשה ברוחניות שרבים מבני הנעור ירדו מדרך ונסחפו אחר התנועות השונות והורדים בכו והתפללו לה שייציל את לדיהם, ולפעמים היה נראה כאילו יש מחיצה של ברזל המפסקת בינם לאביהם שבשמים, אבל לפתע רואים שיחידים שגדלו בבתיים של חילונים וגמורים ללא שום זיקה ליהדות, פעמים רבות מתעוררים לשוב בתשובה,

כבר גילה לפנינו התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי ז"ע בספר הוזהר הקדוש (ח"ב רכז): "שבע מאות - איתו רזא שלים" עכלה'ק.

למדנו מדבריו שיש בו במספר 'שבע מאות' שלישות מיוחדת (עייני שם במה שפירש לפי דרכו בסדר הספירות העליונות). כברת דרך ארוכה על פני שנים ושבעות רבים צעדנו יחדיו בגליון נחמד ונעים זה העולה על שולחן מלכים מדי שבת בשבתו! [בלשון הקודש, בידיש, ובאנגלית]. - כן יתן ה' וכה יוסיף עוד רבות בשנים, לזכות את הרבים ממעיינותיו הטהורים של מורנו ורבינו הגו"צ שליט"א בכל מכמני מקצועות התורה, כיד ה' הטובה עליו.

לכבוד גליון מיוחד זה 'רזא שלים', נבואה נא במקבץ קטן של 'טיב המעשיות' בענין זה גופא של 'טיב המעשיות'... סיפורים אשר מוזכרים

נוכל ללמוד גדול כוחם והשפעתם של סיפורי קודש הללו על כל ונפש האדם. - ובפרט כאשר הם מסופרים מלכתחילה בכוננת לימוד לקח מוסר הנלמד מהם הלכה למעשה! לא בסיפורים בעלמא של הגאון הסיפור המתקן בלבד, אלא להצמיד לכל סיפור את 'הדינים העולים והמסקנא המתבקשת מתוך הסיפור לשנות את דרכינו והנהגתנו לטובה ולברכה. - כאשר מילתנו אמורה רבות פעמים בתכלית פינת יקרת זו של מדור 'טיב המעשיות', שעיקר כוננתו בו הוא להעלות אך ורק סיפורים שיש בהם לימוד וחיוזק, מכוון 'דוגמא אישית' המוכחת לפנינו בעליל בסיפורי 'טיב המעשיות'!

-> <->

נפתחה נא כדרכנו ברמזי פרשת השבוע שמעיד הכתוב בעת לידת יצחק אבינו ע"ה (בראשית כא ז): "ותאמר מי מלל לאברהם הניקה בנים שרה כי ילדתי בן ליקניז". וכבר נעמד רש"י ז"ל על אהר, במאמר "בנים" בלשון רבים, הלא לא ילדה כאן אלא בן אחד בלבד, ולא בנים רבים.

ברם רמזו כאן בספרים הקדושים על פי הידוע דרכי הצדיקים לפעול ישועות נשגבות בכוח סיפור 'טיב המעשיות', לכשנצרכו להמשיך ישועה מסוימת הטיבו לספר מאחד הצדיקים הקדמונים שכבר המשיך בשערת אותה ישועה עצמה. וממילא מכוח אותו צדיק והסיפור שאנו חוזרים ומספרים בטיב אותו מעשה מתעוררת שוב בעולם אותה ישועה עצמה, וכך היו פועלים ישועות רבות לישראל בכוח סיפור 'טיב המעשיות'.

לפיכך שפיר תפס הכתוב בלשון רבים 'היניקה בנים שרה', שכן כשנפקדה שרה עקרות רבות נפקדו עימה (רש"י לעיל פסוק ו). - ובכן מגלה הכתוב כאן כיצד המשיכו זאת הישועה לפקידת עקרות - מכוח הסיפור שהיו מספרים ומהללים את ישועת ה' אשר עשתה ושמתו על צדיק עד שכל השומע יצחק לך, ממילא מכוח אותו סיפור שמספרים ומשבחים נפלאות הש"ת ותשועותיו ממשיכים אותה ישועה עצמה.

הוא שהכתוב אומר: "מי מלל לאברהם" - מכוח זה שהיה ממלל ומספר בטיב אותו מעשה של אברהם. - מכוח זה גופא 'היניקה בנים שרה', זכתה שרה שנמשכה מכוחה הישועה לבנים רבים, שכולם ינקו מכוחה, שמכוח סיפור ישועתה נפקדו עקרות רבות כשסיפור את ישועת ה'!

-> <->

לפנינו קובץ של שלוש מעשיות אשר הולידו זה את זה, הסיפור הראשון הוליד את השני, וזה השני הוליד את הנכד השלישי. - 'מי מלל את טיב המעשה הראשון, הוא שהוליד בכוח סיפורו את זה השני, אשר אף הוא 'מלל' את סיפורו וילד מכוחה את השלישי.

-> <->

בדרשה אחת שנשאתי בחסדי הש"ת בימים הנוראים והמקודשים סיפרתי בין הדברים 'טיב מעשה' מופלא כדלהלן:

בעיר ברדישוב הגדולה לאלקים, אשר זכתה להתפרסם בעולם בכל הדורות, על שם רבה הגו"צ הקדוש הבלתי נשכח, רבי לוי יצחק בן שרה סאשא זיע"א גרו שני אנשים האחד עני מרוד ואילו השני בהיפך עשיר קרוה. שנה אחת בערב יום הכיפורים היה ביתו של האיש העני ריק מכל, לא נמצאה בו אף לא פת במלח לכבודו של יום רח"ל. שלחה אותו אפוא זוגתו שכתגדו מן הבית, ובמר ייאוש עקקה ורוגה עליו: ריקא, ביש מזל שכמור! אל תהיין לשוב הביתה בלי שתשיג מעט אוכל!

יצא האיש במפת נפש אל רחוב העיר, אך הרוע מזלו לא מצא שום דרך כיצד להשיג מון לעצמו ולביתו. ברוב צערו ויוגו נכנס לבית הכנסת, בידוע היטב מה ממתין לו בבית, אם רק ינסה לשוב בידיים ריקות... ישב לו האיש שעות בבית הכנסת הגדול שבברדיטשוב כשבתו מקרדת מרעב, והוא ממתין לישועה.

והנה כבר נראתה חמה בשיפולי הרקיע, היום התחיל לערוב, השמש יבוא ויפנה, ואנשים החלו להתאסף בבית הכנסת להכין את עצמם בסילודין לקראת היום הקדוש, ולתפלת כל נדרי.

האיש העני דגן ישב לו ספון בפינתו ואפוף בדאגתו, הוא היה רעב עד מאד, זה עידן טובא שלא בא אוכל אל פיו, אבל נשך את שפתיו וניסה להיראות כמו

כולם שווה בין שווים...

והנה נפתחה הדלת לרווחה, ולבית הכנסת נכנס בהדרו האיש העשיר הגדול, כשהוא פוסע מעדנות ולבוש במיטב מחצולתו, גנדי משי לבנים מצוחצחים ובוהקים טליתו עם העטרה המבריקה מכסף טהור משתלשל על כתפיו בכבוד רב, ותחת בית שחוי החזיק במחזור המשובח בעל כריכת העור היקרה.

- גם הוא מירר אל בית הכנסת, ובתור אחד מנכבדי הקהילה תפס לו את מקומו החשוב שבמזרח... בהיותו איש יודע ספר רצה גם כן להתכונן מעט לפני כל נדרי, בלימוד ואמירת 'הפילה זכה' ושאר ההכנות. - לאחר שקיים כראוי וכיאות את מצוות היום של כל האוכל ושותה בערב יום הכיפורים בסעודות הגונות כדת היום...

התיישב לו אפוא העשיר הנכבד בנינוחות על מקומו ההודו, פתח את המחזור, וברוב חשיבות שלף לו מן הכיס את קופסת הטבק הוזהרת והמעוטרת מכסף טהור, והניחה לפניו על גבי השולחן, כדי שתהיה מוכנה להרחק כדרך הנגידים...

מן הצד, בקצה השני ישב לו העני המורעב בפניה שבירכתי בית המדרש מאחורי התנור, וכראותו את כל תלכות העשיר, ואת כניסתו ההדרה אל מקומו כשכולו מדושן ושבע עונג, נשבר לבו בקרבו. ולאחר שהוציא העשיר את קופסת הטבק ופרס אותה על השולחן, מוכנה ומזומנת, ניגש אליו בבקשה: אם אפשר אולי 'קמצוץ' של טבק להריח...

בקשתו של ההלך העני הנבזה לא נשאה חן בעיני הנביר, הוא הרעים עליו בקולו קבל עם ועדה: וכי על כך נתונה דאתך בשעה נעלה ודוממה שכזו? עוד לא התחיל היום וכבר רודף אותה אחר קמצוץ הטבק? שב לך בבקשה במקומך והחל באמירת 'הפילה זכה' וכו', ואחר כך תיקח לך טבק...

הדברים פגעו כמדקרות חרב באיש העני העלוב והחללו בו כחציים יוקדים עד עמקי נשמתו, הוא חזר אל מקומו שמאחורי התנור שבור ומדוכך, והחל לבכות ולבכות תוך שהוא שופך את שיה מר ליבו לפני השם יתברך, כשהוא גונח מעומק נפשו: כנראה שגם קמצוץ טבק [שמעך טאבעק] אינני שווה...

למעלה בשמים התעורר בעקבות מעשה זה קטרונ איום ונורא על האיש העשיר, שכך דחה וביזה והעליב בעיצומו של יום הקדוש את העני המורעב והמדוכך קבל עם ועדה. ויצא הפסק בבית דין של מעלה באותו יום כיפור, שיהתפר עליהם הגלגל, וכל רכושו של העשיר יעבור אל האיש העני.

באותה שנה החל העשיר לפתע לרדת מנכסיו מטה מטה, עסקיו כשלו בזה אחר זה, והגיע עד פת לחם ממש. כשמאיךר העני לעומתו נתעשר ועלה מעלה מעלה, מתחילה לווה מעט מעות ושלה ידו במסחה, ובכל אשר פנה והשקיע זרחה לו שמש הצלחה למעלה מדרך הטבע.

הנגיד הנכבד כראותו גדל עניו ומרדותו, נכנס בלב נשבר ונדכה אל הרב מרא דאתרא, הלא הוא הבארדיטשובער רב ז"ע, ובכה במר ליבו על מצבו הרע. ושאל מלפניו לדעת מה זה ועל מה זה, מה היא הסיבה שבגינה נענש כל כך, עד שבבת אחת התהפך עליו הגלגל לגמרי וירד לעניות נוראה כזו.

הצדיק ברוח קדשו כבר 'ידע את כל אשר נעשה' (אסתר ז, א), ופתח להעיר לו בעדינות: שמא מידה כנגד מידה יש כאן? אולי פגעת באיזה איש עני ומשום כך נענשת? תתבונן נא! אם לא בא לידך מקרה שכזה...

והנה תיכף כששאל הצדיק את האיש שאלה זו, [בכוונה פנימית להותת להכיזרו ולהשיב את ליבו בתשובת אותו מעשה שבא לידו] עלה בלב הנגיד ונזכר בדיוק מאותו מקרה שקרה לו השתא בערב יום הכיפורים כשפגע באיש העני ברבים שבשעתו כלל לא שם לב לכך... - כידוע כח הצדיקים לעורר איש ישראל בתשובה בדיוק על מה שצריך לשוב...

באותו מעמד גילה הצדיק את אונו, שאכן זו היא הסיבה שהתהפך עליו הגלגל. הוא סידר לו תיכף דרך תשובה כראוי בתפילות ובוידיויים, וכמובן בפיוס העני ובקשת מחילתו.

העשיר-היורד לא הסתפק בדרך תשובה זו, הוא ישב וחשב וחיפש לעצמו דרכים שונות כיצד ניתן להחזיר את גלגל העושר אליו. והגיע למסקנה שלא ניתן להחזיר את הגלגל בחזרה אחורה, כי אם על ידי שיוזמן לידו מקרה שכזה בדיוק, שיבקש הוא מאותו עני שהתעשר עתה 'קמצוץ טבק', ואם יסרב גם הוא לתת לו, או אז תחזור אליו עשירותו...

ישב אפוא מידוע העני הטרוי ומתין להזדמנות שכזו, שיוכל לבקש מן העשיר המחודש 'קמצוץ טבק' ברגע של טרדה ולחץ, כשלא תהיה דעתו פנויה להיענות לבקשתו. - והנה הגיעה עת דודים יום חתונת בתו של העשיר החדש עם בנו של רב גדול וחשוב, כנאה וכיאות לאיש עשיר בעל מטבע... החתונה התקיימה ברוב פאר והדר באולם יפהפה ויוקרת, כשכל טובי העיר ונכבדיה מוזמנים לטיול בה הלך.

חשב העני דגן לעצמו: הנה הגיעה שעת הכושר, עתה בזמן החתונה כשטרדותיו של העשיר מרובות, אנש אליו בשעה שיהיה טרוד ולחוץ מאוד בהכנת החופה וסידור הכתובה וכו', ואנסה אז לבקש ממנו קמצוץ של טבק להריח...

גיליון שבע מאות!

יחדך היצור וישתבח ה'בורא, שברוב רחמי וחסדיו הביאנו עד הלום, והגיענו אל גיליון "טיב הקהילה" מספר שבע מאות! (1700)

סיפורי השגחה פרטית שנשלחו לפערכת ע"י הקוראים

'סימן שאין תורה'

ברשותי זידה יפהפיה המושכרת בזמן שאני שוכר זידה בעיר אחרת. הזידה עמדה חודשיים ריקה בלי שוכרים. אני אברך שעובד עם נוער ואת הכסף אני צריך להשלמת דמי השכירות.

אחי שמגיע כל ערב ללמוד איתי, ראה שאני טרוד מאוד מה שלא מתאים בכלל לאופי השמח של וישאל אותי: "מה יום מיומיים?!" שיתפתי אותו במצב.

הוא באמת אח צדיק שכל כולו תורה ועבודת ה'. על אתר צייטט לי את האור החיים הקדוש על המשנה 'אין קמח אין תורה' שאנשים אומרים אם אין קמח אז אי אפשר ללמוד, אבל האור החיים הקדוש אומר: אם אין קמח, סימן שאין תורה!!! כלומר אם חסר לך בקמח שזה פרנסה, סימן מובהק הוא שחסר לך משהו בלימוד התורה...

תיכף קיבלתי על עצמי להוסיף בתורה וקבלתי על עצמי ללמוד דף גמרא ביום עם אחי הצדיק בכל יום שהוא נמצא איתי, קבלתי על עצמי ומיד התחלנו ללמוד.

למחרת שלושה טלפונים של אנשים המעוניינים בדירה כאשר האדם האחד לחץ להיפגש כבר באותו יום. הסברתי לו שיש לי חתונה של חניך ואין מצב לאותו יום, אבל הוא לא הרפה ממני. שאלתי אותו מה הלחץ? ניגפס מחור בעזרת השם ואם הכל יהיה בסדר נסגור חוזה. הוא הסביר לי שמחר הוא רוצה כבר להיכנס לדירה... הוא לא הותיר לי ברירה וחתמנו חוזה באותו יום.

הרגשתי כמו יוסף הצדיק שכונח ויריחו מן הבור, שאפילו לא נתנו לו זמן להתארגן כיוון שכאשר ישועתו של אדם מגיע, מריצים לו את הישועה ולמרות שרוצה להמתין מעט, משמים לא נותנים לעכב את ישועתו... נדהמתי לראות עד כמה מהר הגיעה הישועה רק קבלתי על עצמי תוספת בעול התורה וארובות השמים נפתחו!!!

בעל המעשה א.א.ס.

'המקבל עליו עול תורה'

אשתי התקשרה אלי ואמרה שהרופא בדק את הבן, ואמר שצריך לקחת אותו לצילום רנטגן בשביל לשלול שבר בזרוע. בדיוק הייתי לפני השיעור הקבוע שלי, והתלבטתי אם לקחתו מיד או להמתין 45 דקות? בסוף אמרתי לה שהבן יבוא לשיעור ואחרי השיעור אקח אותו למכון לצילום...

השתתפתי בשיעור עם בני לצדי, ואחרי השיעור נסענו לעשות צילום. כשהגעתי אמר לי המזכיר שהמכון רנטגן אמור להיפתח רק עוד עשר דקות ואני השני בתור. הייתי מאוס ושמחתי שלא ויתרתי על השיעור, השם הייתי מוותר מותר מתן שעה לתור, וכך זכיתי לעמוד בניסיון ללמוד את השיעור הקבוע ולא לשרוף זמן...

הפענוץ לזכות את הרבים בסיפור של השגחה פרטית מוזמן לשלוח אל ר' שמה ספואלס
בפקס: 15326517922
או ל: o.y.wines@gmail.com

למעשה וממחשבה כשהבחין העני שעמד מן הצד בירכתי האולם שהנה מתקרבים הרגעים הגדולים האחרונים שלפני החופה, וכראותו את העשיר אבי הכלה טרוד עד מאוד, רץ לו בזריזות מן הרב אל העדים חוץ שהוא מחלק הוראות שונות למשרתים העושים על המלאכה. - כך בהיותו טרוד מאוד במרוץ של שיא הלחץ, גיגש אליו בפתאומיות עצר אותו באמצע ריצתו והפתיע אותו בבקשתו: אפשר אולי קמץין טבך' הריח? [אנטשולדגנט, א'שמעק טאבעק...]

לתדהמתו, נעצר לרגע האיש העשיר, ובטוב ליבו הושיט ידו לכיסו, שלף את קופסת הטבק המוסכפת והגיש לפני העני בחפץ לב בדיוק את מה שלא רצה... - מיד כשראה זאת העני קרם תחתיו ונפל מתעלף! נוצרה לה מהומה קטנה, כשלאנשים שמסביב כלול לעשיר עצמו היה הדבר תמוה מאוד, מה קרה פתאום לעני הזה שהתעלף לו כך באמצע האולם על בקשת טבך קטנה שדווקא נענתה ברצון?!

לאחר שהתעורר האיש והתאושש מעלפוגו, באמצע החתונה קרא לו העשיר הצידה ושאלו מה קרה לו, ומדוע נפל מתעלף מחמת קמץין טבך? ישב עימו העני ושח לו דברים כהווייתך, שזה לו כמה וכמה חודשים שהוא יושב וממתין בדיוק להזדמנות זו... שיוכל להכשילו במקרה דומה למה שעולל הוא אליו בשעתו, והנה עתה היה בטוח שיצליח במזימתו ולא עלתה בידו כלל... כיצד ניתן שלא להתעלף על איבוד כל הרכוש כולו? תהה האיש במר ליבו.

העשיר ברוב טובו ומידותיו הנאצלות פנה אל העני ואמר, אם כך הם פני הדברים איני מסכים שמחמתי תסתובב אתה כעני וחסר כל, ותיכף לאחר סיום ימי שמחת השבע ברכות נפנה יהודי אל הרב ונסדתי את הענין לטובת שני הצדדים בסיעתא דשמיא. ואכן נכנסו השנים אל הצדיק, והוא בחכמתו אליקים שבקרב הסודר ביניהם את חלוקת הרכוש מחצה על מחצה, כך שכל אחד קיבל מחצית מן הרכוש שבידי העשיר, עד שיצאו שניהם טובי לב ומרוצים, וברכת הרב לוותה את שניהם בעשירות מופלגת וברכה רבה.

באותה דרשה סיימתי כדרכי את טיב מעשה נורא זה עם המסקנא העולה והועקת בלימוד איתן שלמדנו כאן דוגמא מוחשית עד כמה מגיע עומק הדין בעניינים שבין אדם לחבירו! וכמה גדול העונש הבא על מי שפוגע בחבירו ח'ו'.

והוספתו את אשר קיבלתי מפי מו"ר כ"ק האדמו"ר ממשכנות הרועים הגה"צ רבי בנימין רבינוביץ זצוק"ל, דיין ומ"ץ העדה החרדית שעל אף שהגלות היא הסתה פנים ואין רואים בגלוי, וכד"א (דברים לא יח) "ואנכי הסתר אסתיר פני". אף על פי כן ישנו גלוי אחד שניתן לראות בו הנגהת השית' והוא בענייני מידה כנגד מידה, שהאדם יכול לדעת על פי הייסורים הבאים עליו, איזה ענין בדיוק עליו לתקן בין אדם למקום ובין אדם לחבירו, מידה כנגד מידה! כדקיימא לן להדיא (סוטה ה:)- במדה שאדם מודד בה מודדין ל' ע"ש.

לאחר סיימתי את הדרשה בניעמים גיגש אלי מתוך הקהל אחד השומעים אשר נתעורר ליבו מאוד מאותה דרשה ומכוח טיב הסיפור על אותו צדיק קדוש עליון נתן אל ליבו לשוב בתשובה, ראה מעשה ונזכר הלכה!

ובאותו מעמד החל לספר טיב מעשה נורא שהתרחש עימו בעצמו, בהיותו ילד בגיל עשר!

היה לו לאדם זה חבר נעורים בחידה, שמשום מה אהב מאוד לאכול בצל... הוא היה אוכל בצלים שלמים בזה אחר זה, כאילו

אמרה קצרה. משל. סיפור.

להתחיל את השנה חדשה עם 'שלחן שבת' ברמה אחרת

השיג בחנויות הספרים המוכרות
הפצה ראשית מרכז הספרים בהנהלת הרב יצחק פרידמן | 03-6194114

את הצעד העומק מן הלב ולמחול על כך באמת. במהלך אותו שבוע עשה עימו האיש טובה גדולה מאוד שנודע לו שהוא זקוק לה, ובנוסף שלח לו דרוזן יפה ומהודר כדי לפייס את דעתו, עד שבסופו של דבר התרצה האיש ומחל לו על כך בלב שלם.

לא חלפה תקופה ארוכה והאיש המספר הג'ל חזר אלי כשבפיו עדות נאמנה שאכן מאז שקיבל את המחילה המיוחלת עולה קרנו למעלה ראש, הוא מצליח מאוד בעסקיו, הברכה שורה בממונו, ובתקופה קצרה ביותר נעשה לעשיר גדול!

השחא דאתינן להכי בדרשה הבאה שנשאתי בסיעתא דשמיא בעניינים שבין אדם לחבירו, [בשידור ישיר לנו יורק שבארה"ב] כבר היו באמתחתי שני סיפורים טובים ויפים: אמרתי לציבור שברצוני לכבד אותם בטיב שתי מעשיות נאות בגדר 'אב ובנ', סיפור שהוליד סיפור...

הקהל נדרך כמוכן לשמוע כיצד סיפור מוליד סיפור... ושמו אוחזם כאפרסכת, כשסיפורתי לפניכם אל חוץ האפרסכת דברים כהווייתך, הן את הסיפור הראשון הג'ל, והן את אשר הוליד בתולדתו את הסיפור השני הג'ל.

והנה לא יאומן כי יוסף, כמעשהו בראשון כך מעשהו בשני! לאחר סיימתי את הדרשה בניעמים התקשר אלי אחד השומעים יהודי נכבד מניו יורק אשר נתעורר ליבו מאוד מאותה דרשה ומכוח טיב הסיפור של אותו צדיק קדוש עליון, אשר הוליד סיפור תשובה נוסף, ומתוך שנתן אל ליבו אף הוא לשוב בתשובה, ראה מעשהו ונזכר הלכה!

ובאותה שיחה החל לספר טיב מעשה נורא שהתרחש עימו בעצמו! בצעירותו, סיפר האיש, שימשתי כחובש בכיר במקום מגורי באחת העיירות שבאמריקה. יום אחד, מטעם לא ברור, החליט אדם אחד מן הקהילה שצריך לפטר אותי מן העבודה. מסיבה שאינה ידועה לי עד היום לא מצאתי חן בעיניו, הוא פנה אל רב הסכונה והצליח לשכנעו שצריך לפטר את החובש, ואכן פוטרתי מתפקדי ונשארתי מובטל תקופה ארוכה, כשאיבדתי את פרנסתי!

עברו מאז כעשר שנים והנה לאחרונה התקשר אלי חבירו הקרוב של אותו אדם כדי לבקש ממני מחילה, על שבגללו הפסדתי את פרנסתי; [כנראה מחמת הבושה לא התקשר האיש בעצמו...]. הוא סיפר שחבירו נעגש קשות מן השמים ולאחרונה הכבד כשגודל לו ילד חולה רח"ל, שכל ימיו יצטרך לטפל בו קשות... הוא החל לתת אל ליבו מה זה ועל מה זה, עד שמתוך חשבון נפש נוקב הגיע למסקנא שכל זאת באתה כעונש על מה שרדף אותי וקלקל את פרנסתי, ועתה התקשר לבקש את מחילתי.

קשה היה לי עד מאוד למחול על עוולה נוראה, שהלה קלקל לגמרי את פרנסתי! - אך עתה בעקבות זו הדרשה והמעשים הנוראים המתרחשים כאן בטיב מעשיות הללו שבין אדם לחבירו, הריני מוכן ומוזמן למחול לו על כך בלב שלם! נורא נוראות!

כמה גדול הוא כוח 'טיב המעשיות'! אף אנו קוראים נאמנים! נמשיך להוליד ולייצר עוד ועוד 'טיב מעשיות' כאלו וכיוצא בהם סיפור מתוך סיפור! בבחינת 'ראה מעשה ונזכר הלכה' - 'מי מלל סיפורים טובים וישירים שכאלה כדי שיתעוררו מכוחם לשוב בתשובה, להמשיך ולייצר עוד סיפורים רבים ונאים, המלמדים לנו דרכי הנגהת ישרה בין אדם למקום ובין אדם לחבירו. וממנו נלמד כוח 'טיב המעשיות והשפעתם האדירה על ליבם של ישראל, ללמד מדרכיהם ולהעשות כמעשיהם למען נלך בדרך טובים וארוחות צדיקים נשמו, אמן ואמן.

על הברכה יעמדו

לקבלת העלון במייל (דוא"ר) נא לשלוח למייל הפצו"ב

לע"י יעקב צינן שראל	לע"י מרת חיה סאסא בת לאה נלביע יסיון תנצבה.	שרה שיינדל בת סילה רחה להצלחה בכל העניינים	האחים היקרים העומדים תמיד לימין רבינו הרב יהודה בן שרה שיינדל והרב שאול יחזקאל בן שרה שיינדל וכל משפחתם - להצלחה בכל העניינים	יוסף בן סילה רחא לרפואה שלימה	לע"י מרת הינדל בת משה ירמיהו ובלומה
---------------------	---	--	---	-------------------------------	-------------------------------------

קשת הרשת
מגוון ייחודי ויקרים מכירות
02-6257948
info@keshet-harshet.co.il

גרפצ'יק
סל: 02-5002321

לע"י החבור שמואל מאיר ז"ל בן יבלחסיא רבי ישראל יצחק נלביע יחזקאל תנצבה.

לע"י מרת חיה סאסא בת לאה נלביע יסיון תנצבה.

שרה שיינדל בת סילה רחה להצלחה בכל העניינים

האחים היקרים העומדים תמיד לימין רבינו הרב יהודה בן שרה שיינדל והרב שאול יחזקאל בן שרה שיינדל וכל משפחתם - להצלחה בכל העניינים

יוסף בן סילה רחא לרפואה שלימה

לע"י מרת הינדל בת משה ירמיהו ובלומה